

Фридерун Райхенцетер

Как порастват малките лисичета

Разказ за лисиците
и други горски животни

С илюстрации от Ханс-Гюнтер Дьоринг

Издателство „Фюм“

Новородените лисичета

Между дърветата в гората свисти вледеняващ вятър.
Къде ли се баби пролетта?
Студено е, но за щастие, в лисичата дупка дълбоко под земята е топло и уютно. Четирите новородени лисичета са се сгушили в майка си. Те са само на един ден и са много гребнички – тежат колкото една мандаринка. Покрити са с мека пухкава козинка. Не виждат, но веднага са разбрали откъде да бозаят. Мъниците сучат майчиното мляко с невероятна усърдие.

*А къде е баща им?
Той е на лов.*

Нали мама лисана също трябва да яде!
Няколко дни преди тя да роди, грижовният лисугер ѝ е носил храна в леговището, а сега е още по-старателен. Тя трябва неотлъчно да бди над новородените и не бива да излиза от дупката, а трябва и да се храни добре, за да има мляко за тях.

Но защо не бива да излиза?

Защото лисичетата са още съвсем малки и безпомощни и не бива да остават сами.

И защото непрекъснато са гладни и искат да сучат.

Затова татко лисан осигурява храната за мама лисана и се грижи наоколо да не се навъртат врагове.

Някои видове лисици

Червена лисица

Най-разпространеният вид. Обитава и нашите гори.

Сива лисица

Разпространена в Америка. При опасност може да се катери по дърветата.

Фенек. Най-гребният вид лисица, но с най-големите уши. Обитава пустините.

Полярна лисица. През лятото дебелят ѝ бял кожух се сменя с кафеникава козина.

Малките растат и се променят

Ето, че малките лисичета са вече на три седмици. Меката им пухкава козинка постепенно пада и сега им расте гъсто ръждивочервено кожухче. Те проглеждат, вече отварят очички и се оглеждат наоколо.

Едното дребосъче е много любопитно, успява да стигне до изхода и подава глава навън. Муцунката му е малко по-дълга и по-светла от муцунките на братята и сестра му. Врърхчето на опашката му е тъмно. Ще го разпознавате по него. Сега любопитното иска да се поразходи извън бърлогата.

*Разрешено ли му е?
Не, разбира се!*

Майка му го настига, захапва го нежно за кожата на тила, вдига го и го пренася обратно: „Стой тук!“.

Сега малкият непослушко трябва да побозае още малко, а после идва време за сън.

Особености на червената лисица

Козината е мека и гъста, ръждивочервена на гърба, бяла на корема и гърдите. Муцунката е бяла, ушите и краката са черни.

Опашката е дълга и пухкава. Завършва с бяло врърхче.

Лисицата може да разтваря много широко муцуната си и бързо захапва плячката си. Ноктите на лапите ѝ не са пригодени за хващане.